

ДВЕ РУКЕ

- УЧИТЕЉИЦА: Децо, ставите руке на клупе... Сви...
Петровићу, Љубице, Небојша...
- ДРАГАН: Молим, учитељице...
- УЧИТЕЉИЦА: Кажи, Драгане.
- ДРАГАН: Молим, учитељице, а зашто треба да ставимо руке на клупе?
- УЧИТЕЉИЦА: Хоћу да погледам да ли су чисте, да ли сте исекли нокте...
- ДРАГАН: А да ли да покажемо обе руке или...
- УЧИТЕЉИЦА: Шта - или?... Колико ти имаш руку?
- ДРАГАН: Две.
- УЧИТЕЉИЦА: Па што онда питаш?
- ДРАГАН: Питам зато што ја имам само једну школску руку...
- УЧИТЕЉИЦА: Само једну?
- ДРАГАН: Јесте. Том школском руком ја пишем, цртам, окрећем листове...
- УЧИТЕЉИЦА: А она друга?
- ДРАГАН: Она друга је моја приватна рука...
За кликере, за блато и уопште - за моје лично играње.

Душан Радовић